

Słowo wstępne

Jubileuszową - dziesiątą - konferencję Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, współorganizowaną przez Polską Akademię Umiejętności (Kraków 21-22 października 2005) poświęciliśmy zagadnieniu „Sukcesu w nauce”. Wydaje się, że tematyka naszej konferencji pozwoliła dotknąć wielu istotnych kwestii natury zarówno teoretycznej, jak i praktycznej. Wymienimy tu tylko, *exempli gratia*, niektóre z nich. Jak wyglądają psychologiczne aspekty sukcesu naukowego? Jak się przedstawiają relacje między sukcesem a osiągnięciem w nauce? Na czym polega istota sukcesu naukowego? Jakimi drogami dochodzi się do sukcesu naukowego w rozmaitych dziedzinach wiedzy i czy drogi te są podobne? Z jakimi trudnościami musi borykać się badacz, by osiągnąć sukces w swej dziedzinie? Jakie są miary sukcesu i osiągnięcia w nauce?

Jest rzeczą godną odnotowania, że wśród niektórych uczestników naszej konferencji już samo słowo „sukces” budziło odczucia negatywne. Repulsja ta ma, jak się zdaje, swe główne źródło w dominującym dziś na rynku medialnym stereotypie sukcesu mierzonego głównie grubością portfela i liczbą wzmianek w tabloidach. Przypomnijmy tu jednak, że historycznie rzecz biorąc słowo sukces jest neutralne. Wszak łaciński rzeczownik *successus* oznacza m.in. *pomyślny przebieg (wynik)*, *powodzenie*, *szczęście*, a używali go tak dostojni autorzy jak Liwiusz, Owidiusz i Wergiliusz.

Lech Szczucki

